

HOMILIA DEL DIUMENGE 4T. DE QUARESMA.

22 de març de 2020

Estimats, bon diumenge de Quaresma des de les vostres cases,

El diumenge quart de Quaresma, amb el seu to de moderada alegria perquè ja albirem la Pasqua, ens troba enguany enmig d'aquesta angoixa pel contagi d'un virus que fa estralls arreu, també entre nosaltres, en familiars i amics. Ens troba sense poder celebrar l'Eucaristia, el Memorial del Senyor.

L'Evangeli ens presenta la trobada de Jesús amb el cec de naixement. Avui el Senyor es vol trobar amb el cec de naixement de torn, que som una mica tots, que sentim com mai la nostra fragilitat i les nostres foscor. Que Ell actuï en nosaltres i ens faci creients en aquest moment de foscor. El salm responsorial és un cant ple de fe en el Bon Pastor que mena la seva comunitat vers prats deliciosos, vora l'aigua. Jesús ens fa passar de la por al repòs. Allí ens retorna. Avui enyorarem aquell espai acollidor de la parròquia, on el Senyor, seguint el salm ***para la taula davant meu, on m'ungeix el cap amb perfums; on omple a vessar la meva copa...***

El treball de les parròquies és possibilitar que el Senyor continuï treballant -com va fer amb el Cec- les persones en aquesta obra meravellosa que es la fe. Que la fe en Crist neixi, creixi, maduri, se contagiï, como va passar amb el cec.

Avui que tenim la parròquia que externament esta "**confinada**", com nosaltres, podem valorar més la seva existència, el seu treball: La parròquia, un lloc on per la Paraula de Déu, en la celebració, en les reunions, en els grups de joves, de confirmació, de catequesi, de voluntariat de Càritas, etc. ressona una invitació urgent que surt en la segona lectura: "**Desperta, tu que dorms, ressuscita d'entre els morts i Crist t'il·luminarà... Desperta i renta't, i Crist t'il·luminarà.**

Aquestes accions de la parròquia són les que omplen una parròquia: que els homes i dones d'avui, els joves i els infants, els parroquians de tota la vida i els que s'hi van incorporant, els practicants ocasionals, a través de les activitats i de les celebracions litúrgiques i sobretot en la missa dominical puguin trobar una paraula d'ànim, de llum, d'alè, d'esperança, de pau, una paraula i una acció de Crist misericordiós. Com és important contagiar aquest missatge central de la nostra fe pasqual, en aquests moments de dolor, de por. I com necessitem el caliu de la comunitat cristiana que ens acompanya més enllà del nostre confinament.

Aquests dies la plaça de la parròquia està buida del tot, com buida i tancada està l'església... Recorda el primer dissabte Sant: un gran silenci i solitud. Però vindrà la Pasqua i la plaça tornarà a omplir-se i la font de la plaça rajarà per a tothom... Sentim-nos nosaltres els primers beneficiats. El Senyor també ens va treballant a nosaltres i ens va polint, a través de la seva gràcia, a través dels altres, a través de les proves de la vida... D'aquesta "prova" que estem passant, no en podem sortir més purificats?

El Senyor ens interpel·la en aquesta situació i ens diu com al Cec: "**¿Creus en el Fill de l'home?**" (I jo dic) **¿I qui és, Senyor, perquè hi pugui creure?. Jesús em diu: "Ja l'has vist: és el mateix que parla amb tu". (I jo li dic): "I crec, Senyor". I l'adorà.**

Que així sigui.
